

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe** 1

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/953 al Comisiei din 6 iunie 2017 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare referitoare la formatul și la calendarul rapoartelor privind pozițiile transmise de către firmele de investiții și operatorii de piață care exploatează locuri de tranzacționare în temeiul Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare⁽¹⁾** 12
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/954 al Comisiei din 6 iunie 2017 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului⁽¹⁾** 14

DECIZII

- ★ **Decizia (UE) 2017/955 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Deciziei 2008/376/CE privind adoptarea programului de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel și privind orientările tehnice multianuale pentru acest program** 17
- ★ **Decizia (Euratom) 2017/956 a Consiliului din 29 mai 2017 privind adoptarea programului suplimentar de cercetare pentru 2016-2019 referitor la reactorul de mare flux implementat de Centrul Comun de Cercetare pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice** 23

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/957 a Comisiei din 6 iunie 2017 de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de acid tereftalic purificat și de săruri ale acestuia originare din Republica Coreea 27
- ★ Decizia nr. 2/2015 a Comitetului de asociere UE-Chile din 30 noiembrie 2015 de înlocuire a articolului 12 din titlul III din Anexa III la Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte [2017/958] 35

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2017/952 A CONSILIULUI

din 29 mai 2017

de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Este esențial să se restabilească încrederea în echitatea sistemelor fiscale și să se permită guvernelor să își exercite în mod efectiv suveranitatea fiscală. Prin urmare, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a publicat recomandări de măsuri concrete în contextul inițiativei împotriva erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS).
- (2) Rapoartele finale privind cele 15 acțiuni ale OCDE împotriva BEPS au fost publicate la 5 octombrie 2015. Acest rezultat a fost salutat de Consiliu în concluziile sale din 8 decembrie 2015. Concluziile Consiliului au subliniat necesitatea de a identifica soluții comune, dar flexibile, la nivelul Uniunii, în concordanță cu concluziile OCDE privind BEPS.
- (3) Ca răspuns la necesitatea unei impozitări mai echitabile și în special pentru a da curs concluziilor OCDE privind BEPS, la 28 ianuarie 2016, Comisia a prezentat Pachetul de măsuri împotriva evitării obligațiilor fiscale. Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽³⁾ privind normele împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale a fost adoptată în cadrul respectivului pachet.
- (4) Directiva (UE) 2016/1164 prevede un cadru aplicabil tratamentelor neuniforme ale elementelor hibride.
- (5) Este necesar să se stabilească norme care să neutralizeze tratamentele neuniforme ale elementelor hibride într-un mod cât mai cuprinzător posibil. Având în vedere faptul că Directiva (UE) 2016/1164 vizează numai schemele

⁽¹⁾ Avizul din 27 aprilie 2017 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 14 decembrie 2016 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride care apar în interacțiunea dintre sistemele statelor membre de impozitare a societăților, Consiliul Ecofin a publicat o declarație la data de 12 iulie 2016 prin care solicită Comisiei să prezinte, până în octombrie 2016, o propunere privind tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, cu scopul de a prevedea norme conforme cu normele recomandate de OCDE în raportul său privind neutralizarea efectelor schemelor bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride, acțiunea 2 – raport final 2015 („raportul OCDE privind BEPS referitor la acțiunea 2”), și nu mai puțin eficiente decât acestea, în vederea ajungerii la un acord până la sfârșitul anului 2016.

- (6) Directiva (UE) 2016/1164 recunoaște, între altele, că este esențial să se continue lucrările cu privire la alte tratamente neuniforme ale elementelor hibride, cum sunt cele legate de sediile permanente. În acest sens, este fundamental ca tratamentele neuniforme ale sediilor permanente hibride să fie la rândul lor abordate de respectiva directivă.
- (7) Pentru a asigura un cadru care să fie coerent cu raportul OCDE privind BEPS referitor la acțiunea 2 și care să nu fie mai puțin eficace decât acesta, este esențial ca Directiva (UE) 2016/1164 să includă și norme privind transferurile hibride și tratamentele neuniforme importate și să abordeze toate cazurile de dublă deducere, pentru a nu permite contribuabililor să exploateze lacunele rămase.
- (8) Directiva (UE) 2016/1164 include norme privind tratamentele neuniforme ale elementelor hibride între statele membre și ar trebui, prin urmare, să includă și norme privind tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care implică țări terțe, în cadrul cărora cel puțin una dintre părțile implicate este o societate impozabilă sau, în cazul elementelor hibride inversate, o entitate stabilită într-un anumit stat membru, precum și norme privind tratamentele neuniforme importate. Prin urmare, normele privind tratamentele neuniforme ale elementelor hibride și tratamentele neuniforme ale rezidenței fiscale ar trebui să se aplice tuturor contribuabililor care sunt supuși impozitului pe profit într-un stat membru, inclusiv sediilor permanente sau elementelor tratate drept sedii permanente ale entităților rezidente în țări terțe. Normele privind tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate ar trebui să se aplice tuturor entităților considerate transparente în scopuri fiscale de către un stat membru.
- (9) Normele privind tratamentele neuniforme ale elementelor hibride ar trebui să abordeze situațiile de tratament neuniform care derivă din duble deduceri, din conflictul privind calificarea instrumentelor financiare, a plăților sau a entităților sau din alocarea plăților. Deoarece tratamentele neuniforme ale elementelor hibride ar putea avea drept rezultat o dublă deducere sau o deducere fără includere, este necesar să se stabilească norme conform cărora statul membru implicat fie să refuze deducerea unei plăți sau a unor cheltuieli sau pierderi, fie să impună contribuabilului să includă plata în veniturile sale impozabile, după caz. Aceste norme însă se aplică numai plăților deductibile și nu ar trebui să afecteze caracteristicile generale ale unui sistem fiscal, indiferent dacă acesta este un sistem clasic sau unul de imputare.
- (10) Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride în ceea ce privește sediile permanente apar atunci când diferențele în ceea ce privește normele din jurisdicția sediului permanent și de rezidență privind alocarea veniturilor și a cheltuielilor între părți diferite ale aceleiași entități conduc la un tratament neuniform al rezultatelor fiscale și includ acele cazuri în care un tratament neuniform este cauzat de faptul că un sediu permanent este ignorat în temeiul legislației sucursalei. Aceste tratamente neuniforme pot avea drept rezultat o dublă deducere sau o deducere fără includere și, prin urmare, ar trebui eliminate. În cazul sediilor permanente ignorate, statul membru în care contribuabilul este rezident ar trebui să includă veniturile care altfel ar fi atribuite sediului permanent.
- (11) Orice ajustare care trebuie efectuată în temeiul prezentei directive nu ar trebui, în principiu, să afecteze alocarea drepturilor de impozitare între jurisdicții stabilite în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri.
- (12) Pentru a garanta proporționalitatea, este necesar să se abordeze numai cazurile în care există un risc substanțial de evitare a obligațiilor fiscale prin utilizarea tratamentelor neuniforme ale elementelor hibride. Prin urmare, este necesar să fie acoperite tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care apar între sediul social și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități, schemele bazate pe tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care apar între contribuabil și întreprinderile sale asociate sau între întreprinderile asociate, precum și tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă dintr-un acord structurat care implică un contribuabil.
- (13) Tratamentele neuniforme care rezultă în mod special din natura hibridă a entităților ar trebui să fie vizate numai în cazul în care una dintre întreprinderile asociate deține, cel puțin, controlul efectiv asupra celorlalte întreprinderi asociate. În consecință, în aceste cazuri, ar trebui să se solicite ca o întreprindere asociată să fie deținută de contribuabil sau de o altă întreprindere asociată, sau să le dețină, printr-o participare sub formă de drepturi de vot, drepturi de proprietate asupra capitalului sau de drepturi la repartizarea profitului de 50 % sau mai mult. Proprietatea sau drepturile persoanelor care acționează solidar ar trebui agregate în scopul aplicării acestei cerințe.

- (14) Pentru a asigura o definiție suficient de cuprinzătoare a „întreprinderilor asociate” în scopul normelor privind tratamentul neuniform al elementelor hibride, această definiție ar trebui, de asemenea, să cuprindă o entitate care face parte din același grup consolidat în scopuri contabile, o întreprindere în care contribuabilul are o influență semnificativă asupra conducerii și invers, o întreprindere care are o influență semnificativă asupra conducerii contribuabilului.
- (15) Este necesar să se remedieze patru categorii de tratamente neuniforme ale elementelor hibride: în primul rând, tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă din plățile efectuate în temeiul unui instrument financiar; în al doilea rând, tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care sunt consecința diferențelor de alocare a plăților efectuate către o entitate hibridă sau sediu permanent, inclusiv ca urmare a plăților către un sediu permanent ignorat; în al treilea rând, tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă din plățile efectuate de o entitate hibridă către proprietarul ei sau plățile preconizate între sediul social și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente; în ultimul rând, cazurile de dublă deducere apărute în urma plăților efectuate de o entitate hibridă sau de un sediu permanent.
- (16) În ceea ce privește plățile efectuate în temeiul unui instrument financiar, ar putea să apară un tratament neuniform al elementelor hibride atunci când deducerea fără includere poate fi pusă pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului sau a plăților efectuate în temeiul acestuia. În cazul în care caracterul plății o califică pentru evitarea dublei impuneri în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății, de exemplu o scutire de impozit, o reducere a ratei de impozitare sau orice creditare sau rambursare a impozitului, atunci plata ar trebui să fie tratată ca dând naștere unui tratament neuniform al elementelor hibride, în limita sumei subimpozitate rezultate. Cu toate acestea, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar nu ar trebui să fie tratată ca dând naștere unui tratament neuniform al elementelor hibride în cazul în care avantajele fiscale acordate în jurisdicția beneficiarului plății se datorează exclusiv statutului fiscal al beneficiarului plății sau faptului că instrumentul este deținut în condițiile unui regim special.
- (17) Pentru a evita rezultate nedorite în interacțiunea dintre norma privind instrumentele financiare hibride și cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor impuse băncilor și fără a aduce atingere normelor privind ajutoarele de stat, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a exclude din domeniul de aplicare al prezentei directive instrumentele din cadrul grupului care au fost emise cu unicul scop de a îndeplini cerințele capacitate de absorbție a pierderilor impuse emitentului, și nu cu scopul de a evita plata impozitelor.
- (18) Cu privire la plățile efectuate către o entitate hibridă sau un sediu permanent, ar putea să apară un tratament neuniform al elementelor hibride în cazul în care deducerea fără includere este rezultatul unor diferențe de la nivelul normelor care reglementează alocarea plății respective între entitatea hibridă și proprietarul acesteia în cazul unei plăți efectuate către o entitate hibridă, între sediul social și sediul permanent, sau între două sau mai multe sedii permanente în cazul unei plăți efectuate către un sediu permanent. Definiția tratamentului neuniform al elementelor hibride nu ar trebui să se aplice decât în cazul în care tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe de la nivelul normelor care reglementează alocarea plăților în temeiul legislațiilor celor două jurisdicții, iar o plată nu ar trebui să conducă la un tratament neuniform al elementelor hibride care oricum ar fi apărut, din cauza scutirilor fiscale acordate beneficiarului plății în temeiul legislației din orice jurisdicție a beneficiarului plății.
- (19) Definiția tratamentului neuniform al elementelor hibride ar trebui, de asemenea, să includă deducerile fără includere care sunt rezultatul plăților efectuate către un sediu permanent ignorat. Un sediu permanent ignorat este orice entitate care este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din jurisdicția în care se află sediul social, dar care nu este tratată ca un sediu permanent în temeiul legislației din cealaltă jurisdicție. Cu toate acestea, regula tratamentului neuniform al elementelor hibride nu ar trebui să se aplice în cazul în care tratamentul neuniform ar fi apărut oricum, din cauza scutirilor fiscale acordate beneficiarului plății în temeiul legislației din orice jurisdicție a beneficiarului plății.
- (20) În ceea ce privește plățile efectuate de o entitate hibridă către proprietarul său sau plățile preconizate efectuate între sediul social și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente, ar putea să apară un tratament neuniform al elementelor hibride în cazul în care deducerea fără includere este rezultatul nerecunoașterii plății sau plății preconizate în jurisdicția beneficiarului plății. În acest caz, în cazul în care tratamentul neuniform este o consecință a nealocării plății sau a plății preconizate, jurisdicția beneficiarului plății este jurisdicția în care plata sau plata preconizată este tratată ca fiind primită în temeiul legislației din jurisdicția plătitorului. La fel ca în cazul altor tratamente neuniforme ale entităților hibride și ale sucursalelor hibride care conferă dreptul de deducere fără includere, nu ar trebui să apară un tratament neuniform în cazul în care beneficiarul plății este scutit de impozit în temeiul legislației din jurisdicția sa. Cu toate acestea, în ceea ce privește această categorie de tratamente neuniforme ale elementelor hibride, ar apărea un tratament neuniform numai în

măsura în care jurisdicția plătitorului permite deducerea în ceea ce privește plata sau plata preconizată, care urmează să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere. În cazul în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie reportată pentru o perioadă fiscală ulterioară, cerința de a se realiza o eventuală ajustare în temeiul prezentei directive ar putea fi amânată până în momentul în care deducerea este efectiv compensată cu venituri care nu sunt cu dublă includere, din jurisdicția plătitorului.

- (21) Definiția tratamentului neuniform al elementelor hibride ar trebui, de asemenea, să includă cazurile de dublă deducere, indiferent dacă acestea apar ca urmare a plăților, a cheltuielilor care nu sunt tratate ca plăți în temeiul legislației naționale sau ca urmare a amortizării sau deprecierei pierderilor. Cu toate acestea, la fel ca în cazul plăților preconizate și al plăților efectuate de o entitate hibridă care sunt ignorate de către beneficiarul plății, un tratament neuniform al elementelor hibride nu ar trebui să apară decât în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere. Aceasta înseamnă că, în cazul în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie reportată într-o perioadă fiscală ulterioară, cerința de a se realiza o ajustare în temeiul prezentei directive ar putea fi amânată până în momentul în care deducerea este efectiv compensată cu venituri nesupuse dublei includeri în jurisdicția plătitorului.
- (22) Diferențele în ceea ce privește impozitele rezultate care pot fi puse exclusiv pe seama diferențelor în ceea ce privește valoarea atribuită unei plăți, inclusiv prin aplicarea de prețuri de transfer, nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al unui tratament neuniform al elementelor hibride. În plus, întrucât jurisdicțiile utilizează perioade fiscale diferite și au norme diferite de recunoaștere a momentului în care elementele de venituri sau cheltuieli au fost obținute sau efectuate, respectivele diferențe temporale nu ar trebui, în general, să fie tratate ca dând naștere unor tratamente neuniforme în rezultatele fiscale. Cu toate acestea, o plată deductibilă în temeiul unui instrument financiar în legătură cu care nu se poate preconiza în mod rezonabil că va fi inclusă în venituri într-o perioadă de timp rezonabilă ar trebui tratată ca dând naștere unui tratament neuniform al elementelor hibride în cazul în care respectiva deducere fără includere poate fi pusă pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului financiar sau a plăților efectuate în temeiul acestuia. Ar trebui să se înțeleagă faptul că ar putea apărea un tratament neuniform în cazul în care o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar nu este inclusă în venit într-o perioadă de timp rezonabilă. O astfel de plată ar trebui să fie tratată ca fiind inclusă în venit într-o perioadă de timp rezonabilă, în cazul în care a fost inclusă de beneficiarul plății într-o perioadă de 12 luni de la sfârșitul perioadei fiscale a beneficiarului plății, sau astfel cum este determinată în temeiul principiului concurenței depline. Statele membre ar putea solicita ca o plată să fie inclusă într-o perioadă de timp fixă, pentru a evita situațiile care conduc la un tratament neuniform și pentru a garanta controlul fiscal.
- (23) Transferurile hibride ar putea avea drept rezultat o diferență de tratament fiscal în cazul în care, ca urmare a unui acord de a transfera un instrument financiar, randamentul aferent instrumentului respectiv ar fi considerat ca fiind obținut de mai mult de una dintre părțile la acord. În aceste cazuri, plata efectuată în cadrul transferului hibrid ar putea conduce la o deducere pentru plătitor, fiind totodată tratată de către beneficiarul plății drept randament aferent instrumentului suport. Această diferență de tratament fiscal ar putea conduce la o deducere fără includere sau la generarea unui excedent de credit fiscal pentru impozitul reținut la sursă asupra instrumentului suport. Astfel de tratamente neuniforme ar trebui, așadar, să fie eliminate. În cazul unei deduceri fără includere ar trebui să se aplice aceleași norme ca în cazul neutralizării unor tratamente neuniforme rezultate din plățile efectuate în temeiul unui instrument financiar hibrid. În cazul unor transferuri hibride care au fost structurate pentru a produce excedente de credite fiscale, statul membru vizat ar trebui să împiedice plătitorul să utilizeze excedentul de credit pentru a obține un avantaj fiscal, inclusiv prin aplicarea unei norme generale anti-abuz în conformitate cu articolul 6 din Directiva (UE) 2016/1164.
- (24) Este necesar să se prevadă o normă care să permită statelor membre să abordeze discrepanțele din transpunerea și punerea în aplicare a prezentei directive care conduc la un tratament neuniform al elementelor hibride, în ciuda faptului că statele membre acționează în conformitate cu prezenta directivă. În cazul în care apare o astfel de situație, iar norma principală prevăzută în prezenta directivă nu se aplică, ar trebui să se aplice o normă secundară. Cu toate acestea, aplicarea normelor primare și secundare se aplică numai tratamentul neuniform al elementelor hibride, astfel cum este definit de prezenta directivă și nu ar trebui să aducă atingere caracteristicilor generale ale sistemului fiscal al unui stat membru.
- (25) Tratamentele neuniforme importate deplasează efectul unui tratament neuniform al elementelor hibride între părți situate în țări terțe către jurisdicția unui stat membru prin utilizarea unui instrument nehibrid, subminând astfel eficacitatea normelor care neutralizează tratamentele neuniforme ale elementelor hibride. O plată deductibilă într-un stat membru poate fi folosită pentru a finanța cheltuieli care implică un tratament neuniform al elementelor hibride. Pentru a contracara astfel de tratamente neuniforme importate, este necesară includerea unor norme care să nu permită deducerea unei plăți dacă veniturile corespunzătoare generate de plata respectivă sunt compensate, în mod direct sau indirect, cu o deducere care apare în cadrul unui tratament neuniform al elementelor hibride care are drept rezultat o dublă deducere sau o deducere fără includere între țări terțe.

- (26) Un tratament neuniform al entităților cu dublă rezidență ar putea avea drept rezultat o dublă deducere dacă o plată efectuată de un contribuabil cu rezidență dublă este dedusă în conformitate cu legislațiile din ambele jurisdicții în care contribuabilul este rezident. Având în vedere că ar putea avea drept rezultat deduceri duble, tratamentele neuniforme ale entităților cu dublă rezidență ar trebui să facă obiectul prezentei directive. Un stat membru ar trebui să refuze deducerea duplicată care ar putea apărea în legătură cu o societate cu dublă rezidență în măsura în care plata respectivă este compensată cu o sumă care nu este tratată ca venit în temeiul legislației celeilalte jurisdicții.
- (27) Obiectivul prezentei directive este de a îmbunătăți reziliența pieței interne în ansamblul său la tratamentele neuniforme ale elementelor hibride. Acest obiectiv nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre prin acțiuni individuale, dat fiind că sistemele naționale de impozitare a societăților sunt disparate și acțiunile independente ale statelor membre nu ar face decât să reproducă fragmentarea actuală a pieței interne în domeniul impozitării directe. Astfel, lipsa de eficacitate și denaturările apărute în interacțiunea dintre măsuri naționale diferite ar persista. Ar apărea astfel o lipsă de coordonare. Având în vedere caracterul transfrontalier al tratamentelor neuniforme ale elementelor hibride și nevoia de a adopta soluții care să funcționeze pentru piața internă în ansamblu, acest obiectiv poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii. Uniunea poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității definit în același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat. Prin stabilirea nivelului necesar de protecție pentru piața internă, prezenta directivă are ca unic scop obținerea gradului esențial de coordonare în cadrul Uniunii, necesar pentru realizarea obiectivului său.
- (28) În punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să utilizeze explicațiile și exemplele aplicabile din raportul OCDE privind BEPS referitor la acțiunea 2 drept sursă de ilustrare sau interpretare, în măsura în care sunt consecvente cu dispozițiile prezentei directive și cu dreptul Uniunii.
- (29) Normele privind tratamentul neuniform al elementelor hibride enunțate la articolul 9 alineatele (1) și (2) se aplică numai în măsura în care situația care implică un contribuabil dă naștere unui tratament neuniform. Nu ar trebui să apară un tratament neuniform atunci când un acord face obiectul unei ajustări în temeiul articolului 9 alineatul (5) sau al articolului 9a și, în consecință, acordurile care fac obiectul unor ajustări în temeiul respectivelor părți din prezenta directivă nu ar trebui să facă obiectul niciunei alte ajustări în temeiul normelor privind tratamentul neuniform al elementelor hibride.
- (30) În cazul în care dispozițiile unei alte directive, cum ar fi cele ale Directivei 2011/96/UE ⁽¹⁾ a Consiliului, conduc la neutralizarea tratamentului neuniform în cadrul rezultatelor fiscale, nu ar trebui să se aplice normele privind tratamentul neuniform al elementelor hibride prevăzute în prezenta directivă.
- (31) Comisia ar trebui să evalueze punerea în aplicare a prezentei directive la cinci ani de la intrarea sa în vigoare și să prezinte un raport Consiliului în acest sens. Statele membre ar trebui să comunice Comisiei toate informațiile necesare pentru această evaluare.
- (32) Prin urmare, Directiva (UE) 2016/1164 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva (UE) 2016/1164 se modifică după cum urmează:

1. articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică tuturor contribuabililor care sunt supuși impozitului pe profit în unul sau mai multe state membre, inclusiv sediilor permanente din unul sau mai multe state membre ale entităților cu rezidență fiscală într-o țară terță.

(2) Articolul 9a se aplică, de asemenea, tuturor entităților considerate transparente în scopuri fiscale de către un stat membru.”;

⁽¹⁾ Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 345, 29.12.2011, p. 8).

2. articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 4, ultimul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul articolelor 9 și 9a:

- (a) în cazul în care tratamentul neuniform decurge din prezentul articol punctul 9 primul paragraf literele (b), (c), (d), (e) sau (g), sau în cazul în care este necesară o ajustare în temeiul articolului 9 alineatul (3) sau al articolului 9a, definiția întreprinderii asociate se modifică astfel încât procentul impus de 25 % să fie înlocuit cu un procent impus de 50 %;
- (b) o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații în ceea ce privește toate drepturile de vot în cadrul entității respective sau proprietatea asupra capitalului entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană;
- (c) o întreprindere asociată înseamnă, de asemenea, o entitate care face parte din același grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară ca și contribuabilul, o întreprindere în care contribuabilul are o influență semnificativă asupra conducerii sau o întreprindere care are o influență semnificativă asupra conducerii contribuabilului.”;

(b) punctul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. «tratament neuniform al elementelor hibride» înseamnă o situație care implică un contribuabil, sau, în ceea ce privește articolul 9 alineatul (3), o entitate în cazul căruia (căreia):

(a) o plată în temeiul unui instrument financiar conduce la o deducere fără includere și:

(i) plata respectivă nu urmează să fie inclusă într-o perioadă de timp rezonabilă; și

(ii) tratamentul neuniform poate fi pus pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului sau a plății efectuate în temeiul acestuia.

În sensul primului paragraf, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar este tratată ca fiind inclusă în venit într-un interval de timp rezonabil în cazul în care:

(i) plata este inclusă de către jurisdicția plătitorului într-o perioadă fiscală care debutează în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei fiscale a plătitorului; sau

(ii) este rezonabil să se prevadă că plata va fi inclusă de către jurisdicția beneficiarului plății într-o perioadă fiscală viitoare, iar condițiile plății sunt cele preconizate a fi convenite între întreprinderi independente;

(b) o plată către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislației jurisdicției în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată și al legislației jurisdicției oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;

(c) o plată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități în temeiul legislației jurisdicției în care își desfășoară activitatea entitatea respectivă;

(d) o plată conduce la o deducere fără includere ca urmare a unei plăți către un sediu permanent ignorat;

(e) o plată de către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar respectivul tratament neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

(f) o plată preconizată între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform respectiv este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății; sau

(g) apare o dublă deducere.

În sensul prezentului punct 9:

- (a) o plată reprezentând randamentul aferent unui instrument financiar transferat nu conduce la un tratament neuniform al elementelor hibride în conformitate cu litera (a) din primul paragraf, în cazul în care plata este efectuată de un comerciant financiar în cadrul unui transfer hibrid pe piața reglementată, cu condiția ca jurisdicția plătitorului să impună ca comerciantul financiar să includă toate sumele încasate în legătură cu instrumentul financiar transferat;
- (b) un tratament neuniform apare numai în temeiul literelor (e), (f) sau (g) din primul paragraf, în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere;
- (c) un tratament neuniform nu este considerat tratament neuniform al unor elemente hibride, cu excepția cazului în care apare între întreprinderi asociate, între un contribuabil și o întreprindere asociată, între sediul central și sediul permanent, între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități sau în cadrul unui acord structurat.

În sensul prezentului punct 9 și al articolelor 9, 9a și 9b:

- (a) «tratament neuniform» înseamnă o dublă deducere sau o deducere fără includere;
- (b) «dublă deducere» înseamnă o deducere a aceleiași plăți sau a acelorași cheltuieli sau pierderi în jurisdicția în care își are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile (jurisdicția plătitorului), precum și într-o altă jurisdicție (jurisdicția investitorului). În cazul unei plăți de către o entitate hibridă sau un sediu permanent, jurisdicția plătitorului este jurisdicția în care își are sediul sau se situează entitatea hibridă sau sediul permanent;
- (c) «deducere fără includere» înseamnă deducerea unei plăți sau a unei plăți preconizate între sediul principal și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente în orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este tratată ca efectuată (jurisdicția plătitorului) fără o includere corespunzătoare în scopuri fiscale a aceleiași plăți sau plăți preconizate în jurisdicția beneficiarului plății. Jurisdicția beneficiarului plății este orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este primită, sau tratată ca fiind primită în conformitate cu legislația oricărei alte jurisdicții;
- (d) «deducere» înseamnă suma care este tratată ca deductibilă din venitul impozabil în temeiul legislației din jurisdicția plătitorului sau a investitorului. Termenul «deductibil» este interpretat în mod corespunzător;
- (e) «includere» înseamnă suma luată în considerare la calcularea veniturii impozabil în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. O plată în temeiul unui instrument financiar nu ar trebui tratată ca inclusă în măsura în care plata se califică pentru orice avantaj fiscal exclusiv datorită modului în care plata se califică în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. Termenul «inclus» este interpretat în mod corespunzător;
- (f) «avantaj fiscal» înseamnă o scutire fiscală, o reducere a ratei de impozitare sau orice tip de creditare ori rambursare fiscală (alta decât o creditare pentru impozitul reținut la sursă);
- (g) «venituri cu dublă includere» înseamnă orice element de venit care este inclus în temeiul legislațiilor din ambele jurisdicții în care a apărut tratamentul neuniform;
- (h) «persoană» înseamnă o persoană fizică sau o entitate;
- (i) «entitate hibridă» înseamnă orice entitate sau acord care este considerat(ă) ca fiind o entitate impozabilă în temeiul legislației existente dintr-o jurisdicție și ale cărei/cărui venituri sau cheltuieli sunt tratate ca venituri sau cheltuieli ale uneia sau mai multor altor persoane în temeiul legislației dintr-o altă jurisdicție;
- (j) «instrument financiar» înseamnă orice instrument, în măsura în care generează rentabilitate financiară sau pe baza capitalurilor proprii, care este impozitată pe baza normelor de impozitare a datoriei, participației sau instrumentelor financiare derivate în conformitate cu legislația din jurisdicția beneficiarului plății sau din cea a plătitorului și include un transfer hibrid;
- (k) «comerciant financiar» este o persoană sau o entitate care desfășoară activitatea de cumpărare și vânzare în mod regulat de instrumente financiare în nume propriu în scop lucrativ;

- (l) «transfer hibrid» înseamnă orice acord referitor la transferul unui instrument financiar, în cazul în care randamentul aferent instrumentului financiar transferat este tratat în scopuri fiscale ca fiind obținut simultan de mai mult de una dintre părțile la acordul respectiv;
- (m) «transfer hibrid pe piața reglementată» înseamnă orice transfer hibrid încheiat de un comerciant financiar în cursul activității uzuale desfășurate, și nu ca parte a unui acord structurat;
- (n) «sediul permanent ignorat» înseamnă orice entitate care este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din jurisdicția în care se află sediul social și care nu este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din cealaltă jurisdicție.”;

(c) se adaugă următoarele puncte:

- „10. «grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară» înseamnă un grup compus din toate entitățile care sunt incluse în totalitate în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru;
- 11. «acord structurat» înseamnă un acord care implică un tratament neuniform al elementelor hibride în care prețul tratamentului neuniform este fixat în clauzele acordului sau un acord care a fost conceput pentru a avea ca rezultat un tratament neuniform al elementelor hibride, cu excepția cazului în care nu s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil ca respectivul contribuabil sau o întreprindere asociată să aibă cunoștință de tratamentul neuniform și acesta (aceasta) nu a beneficiat de o parte din valoarea beneficiului fiscal rezultat din tratamentul neuniform al elementelor hibride.”;

3. articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (5), litera (a) punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) toate activele și pasivele sunt evaluate folosind aceeași metodă ca în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru.”;

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În sensul alineatelor (1)-(7), contribuabilului i se poate acorda dreptul de a utiliza situații financiare consolidate întocmite în conformitate cu alte standarde contabile decât standardele internaționale de raportare financiară sau sistemul național de raportare financiară al unui stat membru.”;

4. articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride

(1) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride are drept rezultat o dublă deducere:

- (a) deducerea este refuzată în statul membru care constituie jurisdicția investitorului; și
- (b) în cazul în care deducerea nu este refuzată în jurisdicția investitorului, aceasta este refuzată în statul membru care este jurisdicția plătitorului.

Cu toate acestea, orice astfel de deducere este eligibilă pentru compensare cu venituri cu dublă includere, indiferent dacă acestea apar în perioada fiscală curentă sau în cea ulterioară.

(2) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride are drept rezultat o deducere fără includere:

- (a) deducerea este refuzată în statul membru care este jurisdicția plătitorului; și
- (b) în cazul în care deducerea nu este refuzată în jurisdicția plătitorului, cuantumul plății care, altfel, ar conduce la un tratament neuniform este inclus în venituri în statul membru care constituie jurisdicția beneficiarului plății.

(3) Un stat membru refuză deducerea oricărei plăți de către un contribuabil în măsura în care plata respectivă finanțează, direct sau indirect, cheltuieli deductibile care conduc la un tratament neuniform al elementelor hibride prin intermediul unei tranzacții sau al unei serii de tranzacții între întreprinderi asociate sau încheiate ca parte a unui acord structurat, cu excepția cazului în care una dintre jurisdicțiile implicate în tranzacție sau în seria de tranzacții a realizat o ajustare echivalentă în raport cu un astfel de tratament neuniform al elementelor hibride.

(4) Un stat membru poate exclude din domeniul de aplicare:

(a) al prezentului articol alineatul (2) litera (b) tratamentele neuniforme ale elementelor hibride astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 9 primul paragraf litera (b), (c), (d) sau (f);

(b) al prezentului articol alineatul (2) literele (a) și (b) tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă dintr-o plată de dobânzi efectuată în cadrul unui instrument financiar către o întreprindere asociată, în cazul în care:

(i) instrumentul financiar are caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile;

(ii) instrumentul financiar a fost emis cu scopul unic de a satisface cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor aplicabile sectorului bancar și instrumentul financiar este recunoscut ca atare în cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor care se aplică contribuabilului;

(iii) instrumentul financiar a fost emis

— în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăți-mamă;

— la un nivel necesar pentru a satisface cerințele aplicabile în materie de capacitate de absorbție a pierderilor;

— nu ca parte a unui acord structurat; și

(iv) deducerea totală netă pentru grupul consolidat în cadrul acordului nu depășește cuantumul la care s-ar fi ridicat dacă contribuabilul ar fi emis un astfel de instrument financiar direct pe piață.

Litera (b) se aplică până la 31 decembrie 2022.

(5) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat care nu face obiectul impozitului în statul membru în care contribuabilul își are rezidența fiscală, statul membru respectiv îi solicită contribuabilului să includă veniturile care, altfel, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepția cazului în care statul membru este obligat să scutească veniturile în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate de statul membru respectiv cu o țară terță.

(6) În măsura în care un transfer hibrid are rolul de a genera o reducere a impozitului reținut la sursă pentru o plată care decurge dintr-un instrument financiar transferat către mai multe părți implicate, statul membru al contribuabilului limitează beneficiile unei astfel de reduceri proporțional cu veniturile nete impozabile legate de o astfel de plată.”;

5. se introduc următoarele articole:

„Articolul 9a

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate

(1) În cazul în care una sau mai multe entități nerezidente asociate care dețin în total o participare directă sau indirectă de minimum 50 % privind drepturile de vot, capitalul sau cota de profit într-o entitate hibridă înregistrată sau stabilită într-un stat membru, sunt situate într-o jurisdicție sau în jurisdicții care tratează respectiva entitate hibridă ca pe un contribuabil, entitatea hibridă va fi considerată rezidentă a statului membru respectiv și i se va percepe impozit pe venit în măsura în care respectivul venit nu este impozitat într-un alt mod în temeiul legislației din statul membru sau din oricare altă jurisdicție.

(2) Alineatul (1) nu se aplică unui organism de plasament colectiv. În sensul prezentului articol, «organism de plasament colectiv» înseamnă un fond sau un organism de investiții cu deținere largă, care deține un portofoliu diversificat de titluri de valoare și face obiectul regulamentului privind protecția investitorilor în țara în care este stabilit.

*Articolul 9b***Tratamentele neuniforme ale rezidenței fiscale**

În măsura în care o deducere pentru plăți, cheltuieli sau pierderi ale unui contribuabil care își are rezidența fiscală în două sau mai multe jurisdicții este deductibilă din baza impozabilă în ambele jurisdicții, statul membru al contribuabilului refuză deducerea în măsura în care cealaltă jurisdicție permite ca deducerea duplicată să fie compensată cu venituri care nu reprezintă venituri cu dublă includere. Dacă ambele jurisdicții sunt state membre, statul membru în care contribuabilul nu este considerat ca fiind rezident, în temeiul convenției de evitare a dublei impuneri dintre cele două state membre vizate, refuză deducerea.”;

6. la articolul 10 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf, Comisia evaluează punerea în aplicare a articolelor 9 și 9b și, în special, consecințele scutirii prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (b) până la 1 ianuarie 2022 și prezintă un raport Consiliului în acest sens.”;

7. la articolul 11 se introduce următorul alineat:

„(5a) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2019 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 9. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Statele membre aplică actele respective de la 1 ianuarie 2020.

Atunci când statele membre adoptă actele respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.”

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2019 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Statele membre aplică actele respective de la 1 ianuarie 2020.

Atunci când statele membre adoptă actele respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2021 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 9a din Directiva (UE) 2016/1164. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Statele membre aplică actele respective de la 1 ianuarie 2022.

Atunci când statele membre adoptă actele respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Consiliu

Președintele

C. CARDONA

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/953 AL COMISIEI

din 6 iunie 2017

de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare referitoare la formatul și la calendarul rapoartelor privind pozițiile transmise de către firmele de investiții și operatorii de piață care exploatează locuri de tranzacționare în temeiul Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE ⁽¹⁾, în special articolul 58 alineatul (7),

întrucât:

- (1) Pentru a conferi o mai mare transparență piețelor de instrumente financiare derivate pe mărfuri, de certificate de emisii și de instrumente financiare derivate pe acestea, operatorii de piață și firmele de investiții care exploatează un loc de tranzacționare în care sunt tranzacționate aceste instrumente financiare ar trebui să facă public un raport săptămânal în care să se indice, pentru fiecare instrument financiar derivat pe mărfuri, certificat de emisii sau instrument financiar derivat pe acesta care depășește pragurile specificate în Regulamentul delegat (UE) 2017/591 al Comisiei privind standardele tehnice de reglementare pentru aplicarea de limite ale pozițiilor în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri ⁽²⁾, numărul total de persoane titulare ale contractului, precum și totalul pozițiilor deschise și să transmită acest raport Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).
- (2) Transmiterea în timp util, într-un termen clar precizat și unic, a rapoartelor publicate anterior de către respectivele locuri de tranzacționare facilitează publicarea săptămânală centralizată de către ESMA a acestor rapoarte provenite din întreaga Uniune.
- (3) Din motive de coerență și pentru a se asigura buna funcționare a piețelor financiare, este necesar ca dispozițiile prezentului regulament și cele ale Directivei 2014/65/UE să se aplice de la aceeași dată.
- (4) Prezentul regulament are la bază proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare transmise Comisiei de către ESMA.
- (5) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 349.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/591 al Comisiei din 1 decembrie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru aplicarea de limite ale pozițiilor în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri (JO L 87, 31.3.2017, p. 479).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Termene de raportare

Operatorii de piață și firmele de investiții menționate la articolul 58 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE transmit ESMA raportul săptămânal menționat la litera (a) de la alineatul respectiv în ceea ce privește pozițiile agregate deținute la încheierea activității din fiecare săptămână până cel mai târziu în ziua de miercuri, ora 17.30 CET, din săptămâna următoare.

În cazul în care ziua de luni, marți sau miercuri din săptămâna în cursul căreia trebuie să fie prezentat respectivul raport nu este o zi lucrătoare pentru operatorul de piață sau pentru firma de investiții de la primul paragraf, respectivul operator de piață sau respectiva firmă de investiții transmite raportul cât mai curând posibil și cel mai târziu până în ziua de joi, ora 17.30 CET, din săptămâna respectivă.

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 ianuarie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 iunie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/954 AL COMISIEI**din 6 iunie 2017****privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 497 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Pentru a evita perturbarea piețelor financiare internaționale și pentru a nu penaliza instituțiile impunându-le cerințe de fonduri proprii mai ridicate în cursul proceselor de recunoaștere a contrapărților centrale (CPC) existente din țări terțe, articolul 497 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 a instituit o perioadă de tranziție în cursul căreia CPC-urile din țări terțe cu care instituțiile stabilite în Uniune compensează tranzacții pot fi considerate de aceste instituții drept contrapărți centrale calificate (CPCC).
- (2) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 a modificat Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ⁽²⁾ în ceea ce privește anumite elemente utilizate la calcularea cerințelor de fonduri proprii ale instituțiilor pentru expunerile față de CPC-urile din țări terțe. În consecință, articolul 89 alineatul (5a) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 impune anumitor CPC-uri din țări terțe să raporteze, pentru o perioadă de timp limitată, cuantumul total al marjei inițiale primite de la membrii lor compensatori. Perioada de tranziție o reflectă pe cea prevăzută la articolul 497 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (3) S-a prevăzut ca ambele perioade de tranziție să expire la 15 iunie 2014.
- (4) Articolul 497 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 împuternicește Comisia să adopte un act de punere în aplicare pentru a prelungi cu șase luni perioada de tranziție pentru cerințele de fonduri proprii, în situații excepționale. Această prelungire ar trebui să se aplice, de asemenea, termenelor prevăzute la articolul 89 alineatul (5a) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Aceste perioade de tranziție au fost prelungite până la 15 iunie 2017 prin Regulamentele de punere în aplicare (UE) nr. 591/2014 ⁽³⁾, (UE) nr. 1317/2014 ⁽⁴⁾, (UE) 2015/880 ⁽⁵⁾, (UE) 2015/2326 ⁽⁶⁾, (UE) 2016/892 ⁽⁷⁾ și (UE) 2016/2227 ⁽⁸⁾ ale Comisiei.
- (5) În ceea ce privește CPC-urile stabilite în țări terțe care au solicitat până acum recunoașterea, 28 de CPC-uri au fost deja recunoscute de către Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe. Dintre acestea, două CPC-uri din Statele Unite ale Americii au fost recunoscute după adoptarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/2227 pe baza Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/377 a Comisiei ⁽⁹⁾. De asemenea, în urma adoptării Deciziilor de punere în aplicare (UE) 2016/2269 ⁽¹⁰⁾, (UE) 2016/2275 ⁽¹¹⁾, (UE) 2016/2276 ⁽¹²⁾, (UE) 2016/2277 ⁽¹³⁾ și (UE) 2016/2278 ⁽¹⁴⁾ ale Comisiei, au fost, de asemenea, recunoscute cinci CCP-uri, și anume din India, Japonia, Brazilia, Centrul Financiar Internațional din Dubai și Emiratele Arabe Unite. În fine, este posibil ca alte CPC-uri din India și din Noua Zeelandă să fie recunoscute pe baza Deciziilor de punere în aplicare (UE) 2016/2269 și (UE) 2016/2274 ⁽¹⁵⁾ ale Comisiei. În pofida acestor evoluții, celelalte CPC-uri din țări terțe nu au fost încă recunoscute, iar procesul de recunoaștere nu se va încheia până la 15 iunie 2017. În cazul în care nu se prelungeste perioada de tranziție, instituțiile stabilite în Uniune (sau filialele lor stabilite în afara Uniunii) care au expunerii la restul CPC-urilor din țări terțe ar trebui să majoreze semnificativ fondurile lor proprii pentru expunerile respective. Chiar dacă astfel de majorări pot fi doar temporare, acestea ar putea duce la retragerea acelor instituții ca participanți direcți în CPC-urile respective sau, cel puțin temporar, la încetarea furnizării de servicii de compensare către clienții acelor instituții, determinând astfel perturbări grave pe piețele pe care operează CPC-urile respective.

- (6) Necesitatea de a evita perturbarea piețelor din afara Uniunii care a condus anterior la prelungirea perioadei de tranziție prevăzute la articolul 497 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 s-ar menține, prin urmare, după expirarea perioadei de prelungire a perioadei de tranziție prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2227. O nouă prelungire a perioadei de tranziție ar trebui să permită instituțiilor stabilite în Uniune (sau filialelor lor stabilite în afara Uniunii) să evite creșterea semnificativă a cerințelor de fonduri proprii ca urmare a faptului că nu s-a încheiat procesul de recunoaștere a CPC-urilor care furnizează în mod viabil și accesibil acel tip de servicii de compensare de care au nevoie instituțiile stabilite în Uniune (sau filialele lor stabilite în afara Uniunii). Prin urmare, este oportun să se prelungească perioadele de tranziție cu încă șase luni.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului bancar european,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Perioadele de 15 luni prevăzute la articolul 497 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, respectiv, la articolul 89 alineatul (5a) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, astfel cum au fost prelungite ultima dată în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2227, se prelungesc cu încă șase luni, până la 15 decembrie 2017.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 iunie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 591/2014 al Comisiei din 3 iunie 2014 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 165, 4.6.2014, p. 31).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1317/2014 al Comisiei din 11 decembrie 2014 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 355, 12.12.2014, p. 6).

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/880 al Comisiei din 4 iunie 2015 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 143, 9.6.2015, p. 7).

- (⁶) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2326 al Comisiei din 11 decembrie 2015 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 328, 12.12.2015, p. 108).
- (⁷) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/892 al Comisiei din 7 iunie 2016 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 151, 8.6.2016, p. 4).
- (⁸) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2227 al Comisiei din 9 decembrie 2016 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 336, 10.12.2016, p. 36).
- (⁹) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/377 a Comisiei din 15 martie 2016 privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Statele Unite ale Americii pentru contrapărțile centrale care sunt autorizate și supravegheate de Comisia pentru tranzacții cu contracte futures pe mărfuri (*Commodity Futures Trading Commission*) și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 70, 16.3.2016, p. 32).
- (¹⁰) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2269 a Comisiei din 15 decembrie 2016 privind echivalența cadrului de reglementare aplicabil contrapărților centrale din India în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 342, 16.12.2016, p. 38).
- (¹¹) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2275 a Comisiei din 15 decembrie 2016 privind echivalența cadrului de reglementare aplicabil contrapărților centrale din Japonia în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 342, 16.12.2016, p. 57).
- (¹²) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2276 a Comisiei din 15 decembrie 2016 privind echivalența cadrului de reglementare aplicabil contrapărților centrale din Brazilia în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 342, 16.12.2016, p. 61).
- (¹³) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2277 a Comisiei din 15 decembrie 2016 privind echivalența cadrului de reglementare aplicabil contrapărților centrale din Centrul Financiar Internațional din Dubai în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 342, 16.12.2016, p. 65).
- (¹⁴) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2278 a Comisiei din 15 decembrie 2016 privind echivalența cadrului de reglementare aplicabil contrapărților centrale din Emiratele Arabe Unite în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 342, 16.12.2016, p. 68).
- (¹⁵) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2274 a Comisiei din 15 decembrie 2016 privind echivalența cadrului de reglementare aplicabil contrapărților centrale din Noua Zeelandă în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 342, 16.12.2016, p. 54).
-

DECIZII

DECIZIA (UE) 2017/955 A CONSILIULUI

din 29 mai 2017

de modificare a Deciziei 2008/376/CE privind adoptarea programului de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel și privind orientările tehnice multianuale pentru acest program

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Protocolul nr. 37 privind consecințele financiare ale expirării Tratatului CECO și Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 2 paragraful al doilea,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Programul-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ (denumit în continuare „programul-cadru Orizont 2020”) oferă stimulente pentru revizuirea Deciziei 2008/376/CE a Consiliului ⁽³⁾ în scopul asigurării complementarității programului de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel (denumit în continuare „programul RFCS”) cu programul-cadru Orizont 2020 în sectoarele legate de industria cărbunelui și a oțelului.
- (2) În scopul asigurării unui cadru coerent pentru participarea la programul RFCS și la programul-cadru Orizont 2020, este necesară armonizarea anumitor norme pentru participarea la programul RFCS cu cele aplicabile programului-cadru Orizont 2020.
- (3) Este necesară revizuirea normelor privind competențele și componența grupurilor consultative și a grupurilor tehnice, în special în ceea ce privește tipul experților numiți de Comisie pentru a asigura o mai mare transparență, precum și conformitatea și coerența cu cadrul existent pentru grupurile de experți ai Comisiei, și pentru a contribui, în măsura posibilului, la o reprezentare echilibrată a domeniilor relevante de expertiză și a domeniilor de interes, precum și la un echilibru de gen optim.
- (4) Este oportun să se ia în considerare norme de finanțare simplificate pentru a facilita participarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) la programul RFCS și pentru a permite utilizarea „costurilor unitare” în scopul calculării cheltuielilor eligibile cu personalul pentru deținătorii de IMM-uri și pentru alte persoane fizice care nu primesc un salariu.
- (5) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Deciziei 2008/376/CE ar trebui adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (6) Prin urmare, Decizia 2008/376/CE ar trebui modificată în consecință,

⁽¹⁾ Avizul din 14 decembrie 2016 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104).

⁽³⁾ Decizia 2008/376/CE a Consiliului din 29 aprilie 2008 privind adoptarea programului de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel și privind orientările tehnice multianuale pentru acest program (JO L 130, 20.5.2008, p. 7).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2008/376/CE se modifică după cum urmează:

1. articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Atribuțiile grupurilor consultative

În cazul aspectelor CDT legate de cărbune și oțel, fiecare grup consultativ face recomandări Comisiei cu privire la:

- (a) dezvoltarea generală a programului de cercetare, pachetul informativ prevăzut la articolul 25 alineatul (3) și orientările viitoare;
- (b) consecvența și posibila dublare cu alte programe CDT la nivelul Uniunii și la nivel național;
- (c) stabilirea principiilor directe pentru monitorizarea proiectelor CDT;
- (d) relevanța muncii efectuate în diferitele proiecte specifice;
- (e) obiectivele de cercetare ale programului de cercetare, enumerate în secțiunile 3 și 4 din capitolul II;
- (f) obiectivele prioritare anuale enumerate în pachetul informativ și, după caz, obiectivele prioritare ale cererilor de propuneri specifice, menționate la articolul 25 alineatul (2);
- (g) pregătirea unui manual de evaluare și selectare a acțiunilor CDT, prevăzute la articolele 27 și 28;
- (h) normele, procedurile și eficacitatea privind evaluarea propunerilor pentru acțiuni CDT;
- (i) numărul, competența și organizarea grupurilor tehnice, astfel cum se prevede la articolul 24;
- (j) întocmirea unor cereri de propuneri specifice, prevăzute la articolul 25 alineatul (2);
- (k) alte măsuri, la cererea Comisiei.”;

2. articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Componența grupurilor consultative

(1) Fiecare grup consultativ este compus în conformitate cu tabelele prevăzute în anexă. Membrii grupurilor consultative sunt numiți de Comisie pentru a reprezenta un interes comun al părților interesate. Aceștia nu reprezintă o anumită parte interesată, ci exprimă o opinie comună diferitelor organizații de părți interesate.

Numirile se fac pentru o perioadă de 42 de luni. Membrii care nu mai sunt în măsură să contribuie efectiv la deliberările grupului, care demisionează sau care divulgă, chiar dacă acest fapt are loc după încetarea funcțiilor lor, informații care, prin natura lor, fac obiectul secretului profesional, îndeosebi informații referitoare la întreprinderi și la relațiile lor comerciale sau la elemente de cost, nu mai sunt invitați să participe la reuniunile grupurilor consultative și pot fi înlocuiți pentru durata rămasă a mandatului lor.

(2) Membrii grupurilor tehnice sunt selectați din rândul experților cu competențe în domeniile menționate în capitolul II secțiunile 3 și 4 și care au răspuns la cererile publice de propuneri. Respectivii experți pot fi numiți și pe baza propunerilor formulate de entitățile menționate în tabelele din anexă sau de statele membre.

Ei desfășoară activități în domeniul respectiv și cunosc prioritățile din industrie.

(3) În cadrul fiecărui grup consultativ, Comisia urmărește să asigure un nivel înalt de expertiză, o reprezentare echilibrată a domeniilor relevante de expertiză și de interes, precum și, în măsura posibilului, o reprezentare echilibrată a genului și a originii geografice, luând în considerare atribuțiile specifice ale grupurilor consultative, tipul de expertiză necesară și rezultatul procedurii de selectare a experților.”;

3. articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 24

Crearea și atribuțiile grupurilor tehnice pentru cărbune și oțel

(1) Grupurile tehnice pentru cărbune și oțel (denumite în continuare „grupurile tehnice”) oferă sprijin Comisiei cu privire la monitorizarea proiectelor de cercetare, a proiectelor-pilot sau demonstrative.

Membrii grupurilor tehnice sunt numiți cu titlu personal de Comisie.

Membrii care nu mai sunt în măsură să contribuie efectiv la deliberările grupului, care demisionează sau care divulgă, chiar dacă acest fapt are loc după încetarea funcțiilor lor, informații care, prin natura lor, fac obiectul secretului profesional, îndeosebi informații referitoare la întreprinderi și la relațiile lor comerciale sau la elemente de cost, nu mai sunt invitați să participe la reuniunile grupurilor tehnice.

(2) Membrii grupurilor tehnice sunt selectați din rândul experților cu competențe în materie de strategie de cercetare, de gestionare sau de producție în domeniile menționate în capitolul II secțiunile 3 și 4 și care au răspuns la cererile publice de propuneri.

Aceștia sunt activi în domeniul respectiv și sunt responsabili de strategia de cercetare, de gestionare sau de producție în sectoarele vizate.

(3) În cadrul fiecărui grup tehnic, Comisia urmărește să asigure un nivel înalt de expertiză profesională, o reprezentare echilibrată a domeniilor relevante de expertiză și de interes, precum și, în măsura posibilului, o reprezentare echilibrată a genului și a originii geografice, luând în considerare atribuțiile specifice ale grupurilor tehnice, tipul de expertiză necesară și rezultatul procedurii de selectare a experților. Calitatea de membru al unui grup tehnic nu exclude eligibilitatea în calitatea de expert-evaluator.

Comisia se asigură de punerea în aplicare a normelor și procedurilor pentru a evita și pentru a gestiona în mod corespunzător conflictele de interese între membrii grupurilor tehnice însărcinate cu evaluarea unui anumit proiect. Respectivul proceduri garantează, de asemenea, egalitatea de tratament și corectitudinea pe parcursul întregului proces de monitorizare a proiectelor.

Atunci când este posibil, reuniunile grupurilor tehnice se organizează în locuri alese astfel încât să permită în mod optim monitorizarea proiectului și evaluarea rezultatelor.”;

4. articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Cererea de propuneri

(1) O cerere anuală de propuneri se publică în fiecare an. Termenul pentru prezentarea propunerilor se publică în pachetul informativ menționat la alineatul (3). În cazul în care nu există dispoziții contrare, data de 15 septembrie a fiecărui an constituie termenul pentru prezentarea propunerilor pentru evaluare. În cazul în care data de 15 septembrie este într-o zi de weekend sau într-o zi de vineri sau de luni, termenul devine automat prima zi lucrătoare după data de 15 septembrie. Termenul se publică în pachetul informativ menționat la alineatul (3).

(2) În cazul în care Comisia, în conformitate cu articolul 41 literele (d) și (e), decide să modifice termenul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol pentru prezentarea propunerilor sau să lanseze cereri de propuneri specifice, informațiile respective se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cererile de propuneri specifice indică datele și modalitățile de prezentare a propunerilor, inclusiv informații privind desfășurarea procedurii – într-o singură etapă sau în două etape –, iar în ceea ce privește evaluarea propunerilor, indică prioritățile și tipul de proiecte eligibile, astfel cum se menționează la articolele 14-18, după caz, precum și finanțarea preconizată.

(3) Comisia se asigură că sunt puse la dispoziția tuturor participanților potențiali suficiente orientări și informații în momentul publicării cererii de propuneri, în special prin intermediul pachetului informativ disponibil pe site-ul Comisiei. O copie imprimată a respectivului pachet informativ poate fi, de asemenea, obținută la cerere de la Comisie.

Pachetul informativ furnizează informații privind normele detaliate de participare, metodele de gestionare a propunerilor și a proiectelor, formularele de cerere, normele de prezentare a propunerilor, modelul pentru acorduri de grant, costurile eligibile, contribuția financiară maximă permisă, metodele de plată și obiectivele prioritare anuale ale programului de cercetare.

Solicitățile se prezintă Comisiei în conformitate cu normele prevăzute în pachetul informativ.”;

5. la articolul 27, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia asigură punerea la dispoziția tuturor potențialilor participanți a unui manual pentru evaluarea și selectarea acțiunilor CDT.”;

6. la articolul 28, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia elaborează o listă de propuneri adoptate în ordinea meritului acestora.”;

7. se introduce următorul articol:

„Articolul 29a

Punerea în aplicare a acțiunilor

(1) Participanții pun în aplicare acțiunile în conformitate cu toate condițiile și obligațiile prevăzute în prezenta decizie, în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și în Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei (**), precum și în cererea de propuneri și în acordul de grant.

(2) Participanții nu își iau angajamente care sunt incompatibile cu prezenta decizie sau cu acordul de grant. În cazul în care un participant nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în legătură cu punerea tehnică în aplicare a acțiunii, ceilalți participanți respectă obligațiile fără nicio finanțare suplimentară din partea Uniunii, cu excepția cazului în care Comisia îi exonerează în mod expres de oricare dintre respectivele obligații. Participanții asigură informarea în timp util a Comisiei cu privire la orice eveniment care ar putea afecta în mod semnificativ punerea în aplicare a acțiunii sau interesele Uniunii.

(3) Participanții pun în aplicare acțiunea și iau toate deciziile necesare și rezonabile în acest sens. Aceștia dispun de resursele corespunzătoare, dacă și atunci când este necesar, pentru punerea în aplicare a acțiunii. Aceștia pot recurge la serviciile unor părți terțe, inclusiv ale unor subcontractanți, pentru realizarea de lucrări în cadrul acțiunii, dacă acest lucru este necesar pentru punerea în aplicare a acțiunii. Participanții își asumă responsabilitatea pentru lucrările realizate față de Comisie sau față de alți participanți.

(4) Folosirea subcontractării pentru îndeplinirea anumitor elemente ale acțiunii se limitează la cazurile prevăzute în acordul de grant și la cazurile justificate în mod corespunzător care nu au putut fi prevăzute clar la data intrării în vigoare a acordului de grant.

(5) Părți terțe, altele decât subcontractanții, pot realiza lucrări în cadrul acțiunii în condițiile descrise în acordul de grant. Partea terță și lucrările care urmează a fi realizate se identifică în acordul de grant.

Costurile suportate de respectiva parte terță pot fi considerate eligibile dacă partea terță îndeplinește toate condițiile menționate în continuare:

(a) ar fi eligibilă pentru finanțare, în cazul în care ar fi un participant;

(b) este o entitate afiliată sau are o legătură juridică cu un participant și aceasta implică o colaborare care nu se limitează la acțiune;

- (c) este desemnată în acordul de grant; și
- (d) respectă normele aplicabile participantului în conformitate cu acordul de grant cu privire la eligibilitatea costurilor și controlul cheltuielilor.
- (6) Participanții respectă legislația națională, reglementările și normele etice din țările în care este efectuată acțiunea. Atunci când este cazul, participanții solicită aprobarea comitetelor relevante de etică de la nivel național sau local, înainte de a demara acțiunea.

(*) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1);

(**) Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).”;

8. articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 33

Cheltuieli cu personalul

Cheltuielile eligibile cu personalul acoperă numai orele efective de muncă prestate de persoanele care realizează activități în mod direct în cadrul acțiunii.

Cheltuielile cu personalul ale deținătorilor de întreprinderi mici și mijlocii și ale altor persoane fizice care nu primesc un salariu pot fi rambursate pe bază de costuri unitare.”;

9. articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Numirea experților independenți cu înalte calificări

În cazul numirii experților independenți cu înalte calificări menționați la articolul 18, la articolul 28 alineatul (2) și la articolul 38, se aplică *mutatis mutandis* dispozițiile articolului 40 din Regulamentul (UE) nr. 1290/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1290/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de stabilire a normelor de participare și diseminare pentru „Programul-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020” și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1906/2006 (JO L 347, 20.12.2013, p. 81).”;

10. la articolul 41, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) modificări ale termenului menționat la articolul 25.”;

11. la articolul 42, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Consiliu
Președintele
C. CARDONA

DECIZIA (Euratom) 2017/956 A CONSILIULUI**din 29 mai 2017****privind adoptarea programului suplimentar de cercetare pentru 2016-2019 referitor la reactorul de mare flux implementat de Centrul Comun de Cercetare pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 7,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după consultarea Comitetului științific și tehnic,

întrucât:

- (1) În cadrul Spațiului european de cercetare, reactorul de mare flux (denumit în continuare „HFR”) de la Petten a reprezentat și continuă să reprezinte o resursă importantă pentru cercetarea comunitară în domeniul precum știința materialelor, testarea materialelor, medicina nucleară și securitatea reactoarelor nucleare.
- (2) Exploatarea HFR a fost sprijinită printr-o serie de programe suplimentare de cercetare, dintre care ultimul ⁽¹⁾ a expirat la 31 decembrie 2015.
- (3) Exploatarea HFR a continuat în cursul anului 2016 fără un program suplimentar de cercetare, în așteptarea negocierilor dintre entitățile mandatate de către statele membre finanțatoare. Având în vedere că aceste eforturi au condus la acordul dintre două entități naționale, este necesar un nou program suplimentar de cercetare pentru a oferi sprijin financiar continuu către HFR.
- (4) Pentru a se asigura continuitatea între programele suplimentare de cercetare, prezenta decizie ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2016. O parte din contribuțiile în temeiul programului suplimentar de cercetare al HFR pentru 2016-2019 ar trebui să poată acoperi cheltuielile efectuate în 2016.
- (5) Dată fiind faptul că HFR este o infrastructură indispensabilă cercetării comunitare în domeniul precum securitatea reactoarelor nucleare, sănătate (inclusiv dezvoltarea de izotopi medicali pentru cercetarea medicală), fuziunea nucleară, științe fundamentale, formarea și gestionarea deșeurilor (inclusiv comportamentul din punct de vedere al securității al combustibililor nucleari care sunt folosiți în sistemele de reactoare specifice ale Uniunii de interes pentru Europa), exploatarea sa ar trebui să continue, în temeiul programului suplimentar de cercetare al HFR pentru 2016-2019, până la sfârșitul anului 2019.
- (6) Având în vedere interesul deosebit pentru capacitățile de iradiere ale HFR, *Commissariat à l'énergie atomique et aux énergies alternatives* (CEA) și *NRG: Nuclear Research and consultancy Group V.O.F. (NRG)*, în calitate de agenți responsabili cu punerea în aplicare pentru Franța și, respectiv, Țările de Jos, au convenit să finanțeze în întregime programul suplimentar de cercetare al HFR pentru 2016-2019 prin contribuții financiare pe care le vor face la bugetul general al Uniunii Europene sub formă de venituri alocate.
- (7) Respectivul contribuții sunt destinate finanțării exploatării HFR, cu scopul de a sprijini un program de cercetare care presupune exploatarea normală și întreținerea periodică a HFR. În cazul în care operatorul NRG emite o notificare oficială de închidere definitivă către autoritatea națională de reglementare olandeză înainte de declararea stării de conservare în condiții de siguranță, plățile care mai rămân de efectuat, precum și cererile de fonduri lansate de către Comisie ar trebui să fie suspendate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Programul suplimentar de cercetare privind exploatarea HFR, ale cărui obiective sunt stabilite în anexa I, se adoptă pentru o perioadă de patru ani, începând cu 1 ianuarie 2016.

⁽¹⁾ Decizia 2012/709/Euratom a Consiliului din 13 noiembrie 2012 privind adoptarea programului suplimentar de cercetare pentru 2012-2015 referitor la reactorul cu flux ridicat care va fi implementat de Centrul Comun de Cercetare pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 321, 20.11.2012, p. 59).

Articolul 2

Costurile de execuție a programului, estimate la 30,2 milioane EUR, se finanțează în întregime prin contribuții din partea Franței și Țărilor de Jos, prin intermediul CEA și, respectiv, NRG. Defalcarea acestei sume este prevăzută în anexa II. Această contribuție este considerată drept venituri alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 3

(1) Comisia este responsabilă de gestionarea programului. În acest scop, Comisia recurge la serviciile Centrului Comun de Cercetare.

(2) Comisia informează Consiliul de administrație al Centrului Comun de Cercetare cu privire la implementarea programului.

Articolul 4

În cazul în care NRG emite o notificare oficială de închidere definitivă a HFR către autoritatea națională de reglementare olandeză (înainte de declararea stării de conservare în condiții de siguranță), obligațiile Franței și ale Țărilor de Jos, prin intermediul CEA și, respectiv, al NRG, de a efectua plăți suplimentare sunt suspendate, la fel ca și orice cereri de fonduri lansate de Comisie în temeiul prezentei decizii.

Articolul 5

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport final privind punerea în aplicare a prezentei decizii la sfârșitul programului suplimentar de cercetare al HFR pentru 2016-2019.

Articolul 6

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Consiliu
Președintele
C. CORDONA

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

ANEXA I

OBIECTIVE ȘTIINȚIFICE ȘI TEHNICE

Obiectivele principale ale programului suplimentar de cercetare sunt următoarele:

1. Asigurarea exploatării sigure și fiabile a HFR, pentru a garanta disponibilitatea fluxului de neutroni în scopuri experimentale.
2. Utilizarea eficientă a HFR de către institute de cercetare cu activitate într-o gamă largă de domenii de cercetare: îmbunătățirea securității reactoarelor nucleare existente; sănătatea (inclusiv dezvoltarea de izotopi medicali), fuziunea nucleară, știința fundamentală, formarea și gestionarea deșeurilor (inclusiv comportamentul din punct de vedere al securității al combustibililor nucleari pentru sistemele de reactoare de interes pentru Europa).

ANEXA II

DEFALCAREA CONTRIBUȚIILOR

Contribuțiile la programul suplimentar de cercetare provin din partea Țărilor de Jos și a Franței.

Aceste contribuții se repartizează după cum urmează:

Franța: 1,2 milioane EUR

Țările de Jos: 29 milioane EUR

Total: 30,2 milioane EUR

Aceste contribuții se fac la bugetul general al Uniunii Europene și se alocă prezentului program. O parte din contribuțiile în temeiul acestui program suplimentar pot să acopere, de asemenea, cheltuielile efectuate cu operarea HFR pe parcursul anului 2016, în conformitate cu programul de lucru convenit între statele membre contribuabile și Comisie.

Respectivele contribuții sunt ferme și nu pot fi revizuite în ceea ce privește variațiile aferente costurilor operaționale, de întreținere sau de dezafectare.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/957 A COMISIEI**din 6 iunie 2017****de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de acid tereftalic purificat și de săruri ale acestuia originare din Republica Coreea**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾, în special articolul 9,

întrucât:

1. PROCEDURA**1.1. Deschiderea procedurii**

- (1) La data de 3 august 2016, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a deschis o anchetă antidumping cu privire la importurile în Uniune de acid tereftalic purificat (denumit în continuare „PTA”) și de săruri ale acestuia originare din Republica Coreea (denumită în continuare „țara în cauză”) în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2016/1036 (denumit în continuare „regulamentul de bază”). Aceasta a publicat un aviz de deschidere (denumit în continuare „avizul de deschidere”) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) Comisia a deschis ancheta ca urmare a unei plângeri depuse la 20 iunie 2016 de către BP Aromatics Limited NV, Artland PTA SA și Indorama Ventures Química S.L.U. (denumiți în continuare „reclamanții”), reprezentând peste 25 % din producția totală din Uniune de acid tereftalic purificat și de săruri ale acestuia. Plângerea conținea elemente de probă atestând existența unui dumping și a unui prejudiciu important cauzat de acesta, care au fost suficiente pentru a justifica deschiderea anchetei.

1.2. Părțile interesate

- (3) În avizul de deschidere, Comisia a invitat părțile interesate să o contacteze pentru a participa la anchetă. În plus, Comisia a informat în mod specific reclamanții, alți producători din Uniune cunoscuți, producătorii-exportatori cunoscuți, autoritățile coreene, importatorii și utilizatorii cunoscuți în legătură cu deschiderea anchetei și i-a invitat să participe.
- (4) Părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații privind deschiderea anchetei și de a solicita o audiere de către Comisie și/sau de către consilierul-auditor pentru proceduri comerciale.

1.3. Eșantionarea

- (5) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că ar putea include părțile interesate în eșantion, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

(a) Constituirea eșantionului de producători-exportatori din Republica Coreea

- (6) Pentru a decide dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori din Republica Coreea să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere. În plus, Comisia a solicitat Misiunii Republicii Coreea pe lângă Uniunea Europeană să identifice și/sau să contacteze alți eventuali producători-exportatori care ar putea fi interesați să participe la anchetă.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de acid tereftalic purificat și de săruri ale acestuia originare din Republica Coreea, JO C 281 din 3.8.2016, p. 18.

- (7) Cinci producători-exportatori din țara în cauză au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion de trei producători-exportatori bazat pe cel mai mare volum reprezentativ de exporturi către Uniune, care putea fi investigat în mod rezonabil, ținând seama de timpul disponibil. În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, au fost consultați cu privire la selectarea eșantionului toți producătorii-exportatori cunoscuți în cauză, precum și autoritățile din țara în cauză. Nu au fost făcute obiecții cu privire la eșantionul propus.

(b) *Eșantionarea producătorilor din Uniune*

- (8) În avizul său de deschidere, Comisia a afirmat că va trimite chestionarul tuturor celor șase producători cunoscuți ai produsului în cauză. Având în vedere numărul mic al acestora, Comisia a decis că nu este necesară constituirea unui eșantion.

(c) *Eșantionarea importatorilor*

- (9) Pentru a decide dacă constituirea eșantionului era necesară și, în caz afirmativ, pentru a constitui un eșantion, Comisia a solicitat importatorilor neafiliați să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere.
- (10) Doi importatori neafiliați au furnizat informațiile solicitate și au acceptat să fie incluși în eșantion. Având în vedere numărul mic al acestora, Comisia a decis că nu este necesară constituirea unui eșantion.

(d) *Răspunsurile la chestionar*

- (11) Comisia a trimis chestionare celor trei producători-exportatori incluși în eșantion, tuturor celor șase producători din Uniune, celor nouă utilizatori cunoscuți și celor doi importatori cunoscuți.
- (12) Au fost primite răspunsuri la chestionar din partea celor trei producători-exportatori incluși în eșantion, din partea tuturor celor șase producători din Uniune, din partea a doisprezece utilizatori, precum și din partea a doi importatori.

(e) *Vizitele de verificare*

- (13) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru o determinare provizorie a dumpingului, a prejudiciului generat de acesta și a interesului Uniunii. Vizitele de verificare efectuate în temeiul articolului 16 din regulamentul de bază s-au desfășurat la sediile următoarelor societăți:

Producători-exportatori din Coreea

- Hanwha General Chemical Co. Ltd, Seul, Republica Coreea
- Samnam Petrochemical Co. Ltd, Seul, Republica Coreea
- Taekwang Industrial Co. Ltd, Seul, Republica Coreea

Producători din Uniune

- Artlant PTA SA, Sines, Portugalia
- BP Aromatics Limited NV, Geel, Belgia
- Indorama Ventures Europe B.V., Rotterdam, Țările de Jos
- Indorama Ventures Quimica S.L.U., San Roque, Spania
- PKN Orlen SA, Płock, Polonia

Utilizatori

- UAB Neo Group, Klaipeda, Lituania
- UAB Orion Global PET, Klaipeda, Lituania

1.4. Perioada anchetei și perioada examinată

- (14) Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 30 iunie 2016 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată”).

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Produsul în cauză

- (15) Produsul în cauză este acidul tereftalic de o puritate în greutate de minimum 99,5 % și sărurile ale acestuia originare din Republica Coreea, încadrate în prezent la codul NC ex 2917 36 00 (cod TARIC 2917 36 00 10) (denumit în continuare „produsul în cauză”).
- (16) PTA este obținut prin purificarea acidului tereftalic brut, care este obținut din reacția paraxilenului (PX) cu un solvent și o soluție de catalizator.
- (17) Produsul în cauză este utilizat în principal ca materie primă pentru sinteza polimerilor utilizați, de exemplu, în producția de fibre textile de poliester și de butelii de poli (etilen tereftalat) (PET).

2.2. Produsul similar

- (18) Ancheta a arătat faptul că următoarele produse au aceleași caracteristici fizice și chimice de bază, precum și aceleași utilizări de bază:
- produsul în cauză;
 - produsul fabricat și vândut pe piața internă a țării în cauză; precum și
 - produsul fabricat și vândut în Uniune de către industria din Uniune.
- (19) Comisia a decis că respectivele produse sunt, prin urmare, produse similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

2.3. Afirmații cu privire la definiția produsului

- (20) Definiția produsului specificată la considerentul 15 de mai sus cuprinde variante ale PTA care, pe lângă versiunea cea mai pură a PTA („denumită în continuare „PTA foarte pur”), includ și așa-numiții acid tereftalic calificat (denumit în continuare „QTA”) și acid tereftalic de calitate medie (denumit în continuare „MTA”). Variantele se deosebesc în principal prin nivelurile de puritate. MTA și QTA au niveluri mai ridicate de impuritate decât PTA foarte pur. În orice caz, nivelul de impuritate din fiecare din aceste variante nu depășește 0,5 % și, din acest motiv, toate aceste variante corespund definiției produsului prevăzute în considerentul 15.
- (21) Mai multe părți interesate au cerut ca QTA să fie exclus din definiția produsului care face obiectul anchetei. Acestea au susținut că proprietățile fizice și chimice ale QTA sunt diferite de cele ale PTA foarte pur și că aceste diferențe conduc la utilizări diferite. Au susținut, de asemenea, că procedeele de producție și utilizare ale QTA sunt diferite de cele ale PTA foarte pur și că costul de producție și prețul de vânzare ale QTA sunt mai scăzute decât cele ale PTA foarte pur.
- (22) În timp ce PTA foarte pur conține cel mult 0,01 % impurități, QTA poate conține până la 0,2 % impurități, existând și o diferență în ceea ce privește natura impurităților conținute. Cu toate acestea, indiferent de această diferență legată de impurități, formula chimică a tuturor variantelor de PTA este aceeași. Din acest motiv, Comisia a considerat că diferența relativ mică în impurități nu pune în discuție faptul că proprietățile chimice și fizice fundamentale ale tuturor variantelor de PTA sunt aceleași și că, prin urmare, această diferență nu este în măsură să justifice excluderea QTA din definiția produsului care face obiectul anchetei.
- (23) Aceleași părți interesate au susținut și că QTA și PTA foarte pur au utilizări diferite. Comisia a constatat că diferențele nu erau suficient de importante pentru a exclude QTA din definiția produsului care face obiectul anchetei.

- (24) Aceleași părți interesate au susținut și că QTA și PTA foarte pur sunt produse prin procese de producție diferite, în sensul că, în timp ce tehnicile de producție pentru PTA foarte pur se bazează în principal pe o reacție de oxidare, pe purificare și pe o reacție de reducere, corespunzătoare unei tehnici de producție în două etape, tehnica de producție a QTA se bazează în principal pe o reacție precisă de oxidare și purificare, corespunzătoare unei tehnici de producție într-o etapă. Comisia a constatat că ambele procese de producție utilizează aceleași materii prime și procedee și sunt similare în cea mai mare parte.
- (25) Aceleași părți interesate au susținut în final că din cauza diferenței dintre cele două tehnici într-o etapă și în două etape menționate mai sus, costul de producție al QTA este cu între 18 și 36 EUR/tm mai scăzut decât cel al PTA foarte pur. Ancheta a constatat că diferența dintre cele două costuri de producție nu este semnificativă. În orice caz, diferențele dintre costurile de producție nu constituie, ca atare, un factor susceptibil să influențeze definiția produsului, care se bazează pe similitudinea proprietăților tehnice, chimice și fizice și a utilizărilor de bază. Prin urmare, argumentul a fost respins.
- (26) După comunicarea concluziilor, o parte interesată a reiterat afirmația conform căreia QTA ar trebui exclus din definiția produsului care face obiectul anchetei din cauza diferențelor în compoziția și conținutul impurităților, precum și a diferențelor în privința procesului de producție, a costului de producție și a utilizărilor. Cu toate acestea, Comisia a considerat că aceste diferențe sunt relativ mici și că nu influențează concluzia conform căreia proprietățile tehnice, chimice și fizice și utilizările de bază ale QTA și PTA foarte pur sunt în esență aceleași. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (27) Din motivele expuse, cererile de excludere a QTA din definiția produsului au fost respinse.

3. DUMPINGUL

3.1. Valoarea normală

- (28) Comisia a examinat mai întâi dacă volumul total al vânzărilor pe piața internă pentru fiecare producător-exportator inclus în eșantion a fost reprezentativ, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările pe piața internă sunt reprezentative dacă volumul total al vânzărilor de produs similar pe piața internă către clienți independenți de pe piața internă pentru fiecare producător-exportator a reprezentat cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor sale la export ale produsului în cauză în Uniune în cursul perioadei de anchetă. Pe această bază, vânzările totale ale fiecărui producător-exportator de produs similar inclus în eșantion pe piața internă au fost reprezentative.
- (29) Comisia a examinat apoi dacă vânzările interne ale fiecărui producător-exportator inclus în eșantion pe piața internă au fost reprezentative, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările interne ale unui tip de produs sunt reprezentative în cazul în care volumul total al vânzărilor pe piața internă către clienți independenți în cursul perioadei de anchetă reprezintă cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor la export către Uniune. Comisia a stabilit că pentru fiecare producător-exportator inclus în eșantion volumul total al vânzărilor pe piața internă au reprezentat cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor la export către Uniune.
- (30) În etapa următoare, Comisia a definit proporția de vânzări profitabile către clienți independenți de pe piața internă în cursul perioadei de anchetă, pentru a decide dacă este oportun să utilizeze vânzările pe piața internă efective pentru calcularea valorii normale, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (31) Valoarea normală se bazează pe prețul real pe piața internă, indiferent dacă aceste vânzări sunt sau nu profitabile, în cazul în care:
- volumul vânzărilor, vândut la un preț net de vânzare egal sau mai mare decât costul de producție calculat, a reprezentat mai mult de 80 % din volumul total al vânzărilor; precum și
 - prețul de vânzare mediu ponderat este egal sau mai mare decât costul unitar de producție.
- (32) În cazul de față, valoarea normală a fost media ponderată a prețurilor tuturor vânzărilor interne în cursul perioadei de anchetă (denumită în continuare IP – *Investigation period*).
- (33) Pentru unul dintre producătorii-exportatori condițiile specificate la considerentul 31 au fost îndeplinite, iar volumul vânzărilor profitabile pentru produsul similar au reprezentat peste 80 % din totalul vânzărilor pe piața internă a produsului similar. Pentru acest producător-exportator, valoarea normală a fost determinată pornind de la prețul real pe piața internă calculat ca medie ponderată a tuturor vânzărilor pe piața internă.

- (34) Valoarea normală a fost prețul intern real numai pentru vânzările interne profitabile ale tipurilor de produse în cursul IP, în cazul în care:
- (a) volumul vânzărilor profitabile reprezintă cel mult 80 % din volumul total al vânzărilor; sau
 - (b) prețul mediu ponderat al acestui tip de produs este mai mic decât costul unitar de producție.
- (35) Pentru doi producători-exportatori, analiza vânzărilor pe piața internă a arătat că mai puțin de 80 % din totalul vânzărilor pe piața internă au fost profitabile. În consecință, pentru acești doi producători-exportatori, valoarea normală a fost calculată ca medie ponderată exclusiv a vânzărilor profitabile.
- (36) O parte interesată a afirmat că entitatea sa de producție a PTA formează cu principalul său furnizor de materii prime afiliat o entitate economică unică. De asemenea, furnizorul afiliat plătește dividende producătorului de PTA inclus în eșantion. Prin urmare, pentru calculul dumpingului, Comisia ar trebui să deducă profitul realizat de furnizorul afiliat pe materia primă vândută producătorului de PTA inclus în eșantion pentru producția de PTA. Societatea a calculat profitul care trebuie dedus ca diferență dintre prețul de cumpărare și costul total al producției materiei prime.
- (37) Comisia a respins afirmația conform căreia producătorul de PTA inclus în eșantion și furnizorul de materii prime afiliat formează o entitate economică unică, din următoarele motive. În primul rând, ancheta a confirmat că producătorul de PTA inclus în eșantion nu este acționar majoritar al furnizorului afiliat, ceea ce înseamnă că nu deține putere decizie absolută în raport cu furnizorul afiliat. În al doilea rând, deoarece vânzările de materii prime au reprezentat doar o mică parte din totalul vânzărilor furnizorului de materii prime afiliat din timpul perioadei de anchetă, nu există o legătură directă între marja de profit pentru materii prime și dividendele primite.
- (38) În al treilea rând, furnizorul afiliat nu vinde materii prime exclusiv producătorului de PTA inclus în eșantion, ci și altor clienți. În plus, acesta vinde, de asemenea, un anumit număr de alte produse altor clienți. Astfel, nu există o legătură directă între vânzările de materii prime ale furnizorului afiliat către producătorul de PTA inclus în eșantion și dividendele pe care acesta le plătește producătorului de PTA inclus în eșantion.
- (39) În al patrulea rând, producătorul de PTA inclus în eșantion cumpără materiile prime de la furnizorul afiliat la prețuri care includ profitul. Aceste prețuri corespund prețurilor cu care el cumpără aceleași materii prime de la alți furnizori independenți.
- (40) În al cincilea rând, situația financiară anuală a producătorului de PTA inclus în eșantion nu este consolidată cu cea a furnizorului afiliat.
- (41) Având în vedere cele de mai sus, afirmația conform căreia producătorul de PTA inclus în eșantion și furnizorul de materii prime afiliat formează o entitate economică unică a fost respinsă. Prin urmare, procentul profitului facturat de furnizorul afiliat producătorului de PTA inclus în eșantion nu a fost dedus din prețul de cumpărare.
- (42) În urma comunicării informațiilor, două părți interesate au întrebat de ce Comisia nu a aplicat un profit-tintă pentru a defini cota vânzărilor profitabile de pe piața națională la determinarea valorii normale. În conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din regulamentul de bază, criteriul de referință pentru tranzacțiile profitabile îl reprezintă costurile de producție unitare (fixe și variabile), la care se adaugă costurile de vânzare, costurile generale și costurile administrative. În acest context, conceptul de profit-tintă nu este relevant și, din acest motiv, obiecția a fost respinsă.
- (43) De asemenea, aceleași părți interesate au întrebat de ce Comisia nu a efectuat analiza cotei vânzărilor profitabile pe o bază lunară. Ancheta nu a identificat niciun motiv pentru care analiza vânzărilor profitabile sau determinarea valorii normale ar trebui să se abată de la metodologia standard, care constă în utilizarea mediei ponderate a valorii normale stabilită pe baza tranzacțiilor efectuate pe parcursul întregii perioade de anchetă. Din acest motiv, obiecția a fost respinsă.

3.2. Prețul de export

- (44) Producătorii-exportatori incluși în eșantion au exportat în Uniune fie direct către clienți independenți, fie prin intermediul unor societăți comerciale neafiliate și afiliate situate în afara Uniunii.

- (45) În cazul în care producătorii-exportatori au exportat produsul în cauză direct către clienți independenți din Uniune, prețul de export a fost prețul plătit efectiv sau cel de plătit pentru produsul în cauză în momentul vânzării la export către Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.
- (46) În cazul în care producătorii-exportatori au exportat produsul în cauză către Uniune prin intermediul unor societăți afiliate, prețul de export a fost stabilit pe baza prețului cu care produsul importat a fost revândut pentru prima oară clienților independenți din Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.
- (47) În cazul în care producătorii-exportatori au exportat produsul în cauză prin intermediul unor societăți comerciale neafiliate situate în afara Uniunii, s-a stabilit mai întâi că vânzările către societățile comerciale neafiliate au fost efectiv vânzări la export către Uniune. În acest caz, prețul de export a fost, de asemenea, prețul plătit efectiv sau de plătit pentru produsul în cauză atunci când acesta a fost vândut la export în Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.

3.3. Comparație

- (48) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export al producătorilor-exportatori incluși în eșantion pe o bază franco fabrică.
- (49) În cazurile justificate de necesitatea de a asigura o comparație justă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export pentru a ține cont de diferențele care afectau prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. S-au operat ajustări pentru a ține seama de cheltuielile pentru transport, pentru asigurare, pentru manipulare și încărcare, pentru ambalare, pentru taxele bancare, precum și de costurile de credit și de comisioane.

3.4. Marjele de dumping

- (50) Pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion, Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.
- (51) Pe această bază, marjele de dumping medii ponderate exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt următoarele:

Societatea	Marjă de dumping (%)
Hanwha General Chemical Co. Ltd	3,5
Samnam Petrolchemical Co. Ltd	0,3
Taekwang Industrial Co. Ltd	0,0

- (52) Cei cinci producători-exportatori cooperanți menționați la considerentul 7 au reprezentat toate exporturile către Uniune originare din Republica Coreea din timpul perioadei de anchetă, pe baza datelor Eurostat, iar cei trei producători-exportatori incluși în eșantion au reprezentat peste 75 % din totalul exporturilor către Uniune în cursul perioadei de anchetă.
- (53) Comisia a luat în considerare nivelul înalt de cooperare, nivelul înalt de reprezentativitate al eșantionului menționat la considerentul 52 de mai sus și, de asemenea, faptul că numai unul din exportatorii incluși în eșantion a avut o marjă de dumping peste nivelul *de minimis* menționat la articolul 9 alineatul (3) din regulamentul de bază. Din aceste motive, pentru a evalua dacă marja de dumping pentru producătorii-exportatori din afara eșantionului a fost sub nivelul *de minimis*, s-a stabilit o marjă de dumping medie ponderată la nivel de țară. S-a descoperit că această marjă s-a aflat sub nivelul *de minimis*, și anume la 0,8 %.

- (54) În urma comunicării informațiilor, două părți interesate au întrebat de ce marja de dumping stabilită pentru Hanwha (3,5 %) nu a fost aplicată celor doi producători-exportatori care au cooperat, dar nu au fost incluși în eșantion. După cum se explică în considerentul 53 de mai sus, Comisia a luat în considerare nivelul înalt de cooperare, nivelul înalt de reprezentativitate al eșantionului și, de asemenea, faptul că numai unul din exportatorii incluși în eșantion a avut o marjă de dumping peste nivelul *de minimis*. Având în vedere aceste aspecte, Comisia a considerat că cea mai rezonabilă estimare a marjei de dumping pentru producătorii-exportatori care au cooperat, dar nu au fost incluși în eșantion, precum și pentru marja de dumping la nivel de țară ar trebui stabilită pe baza unei comparații între media ponderată a valorii normale și media ponderată a prețului de export pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion, după cum este descris mai sus. De asemenea, a fost reamintit faptul că aceeași metodologie a fost aplicată anterior într-un caz similar ⁽¹⁾. Din acest motiv, obiecția a fost respinsă.
- (55) În urma comunicării informațiilor, o parte interesată a afirmat că au existat diferențe între statisticile coreene privind exporturile și statisticile Eurostat privind importurile. În continuare, pe baza acestor diferențe, partea interesată respectivă a pus sub semnul întrebării credibilitatea datelor furnizate de producătorii-exportatori și utilizate de Comisie la determinarea marjei de dumping. Comisia a confirmat că, urmând o practică încetățenită și după cum se explică în considerentul 52 de mai sus, exporturile către Uniune originare din Republica Coreea efectuate în cursul perioadei de anchetă au fost determinate pe baza datelor Eurostat. De asemenea, a fost reamintit faptul că, după cum se explică în considerentul 13 de mai sus, Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru determinarea dumpingului și că datelor furnizate de producătorii-exportatori au fost verificate în mod corespunzător în conformitate cu practica încetățenită. Din acest motiv, afirmația a fost respinsă.
- (56) În urma comunicării informațiilor, o parte interesată a prezentat o ipoteză diferită, precum și scenarii alternative cu privire la relația dintre valoarea normală și prețul de export și a întrebat dacă aplicarea, pe baza acestor scenarii, a prețului de export și a valorilor normale construite nu ar fi condus la marje de dumping diferite. Comisia a reamintit faptul că pentru calculele dumpingului au fost folosite date reale verificate privind tranzacțiile și că aceste calcule trebuie efectuate conform metodologiei prevăzute la articolul 2 din regulamentul de bază. Scenariile alternative prezentate de această parte interesată nu erau în conformitate cu regulamentul de bază și, din acest motiv, au fost respinse.
- (57) Pentru a menține marja de dumping *de minimis* la nivel de țară, nu ar trebui instituite măsuri privind importurile de PTA originare din Republica Coreea.

4. PREJUDICIUL REZULTAT, LEGĂTURA DE CAUZALITATE ȘI INTERESUL UNIUNII

- (58) Având în vedere constatările de mai sus privind dumpingul, nu se consideră necesar a prezenta vreo analiză a prejudiciului, legăturii de cauzalitate și a interesului Uniunii.
- (59) În urma comunicării informațiilor, o parte interesată a pus sub semnul întrebării motivele creșterii exporturilor către Uniune originare din Republica Coreea începând cu anul 2012. După cum se explică mai sus și ținând cont de constatările efectuate cu privire la dumping, s-a considerat că nu este necesar să fie prezentată o analiză cu privire la prejudiciu. Din acest motiv, cererea a fost respinsă.

5. ÎNCHEIEREA PROCEDURII

- (60) În conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din regulamentul de bază, procedura ar trebui încheiată, deoarece marja de dumping determinată pentru Republica Coreea este mai mică de 2 %. Părțile interesate au fost informate în consecință și li s-a oferit posibilitatea de a transmite observații.
- (61) Comisia a concluzionat, având în vedere cele de mai sus, că procedura antidumping privind importurile în Uniune de acid tereftalic purificat și de săruri ale acestuia originare din Republica Coreea ar trebui încheiată fără instituirea de măsuri antidumping.
- (62) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036,

⁽¹⁾ A se vedea considerentele 27-30 din Decizia 2011/32/UE a Comisiei din 19 ianuarie 2011 de încheiere a unei proceduri antidumping privind importurile de acid tereftalic purificat și de săruri ale acestuia originare din Thailanda (JO L 15, 20.1.2011, p. 22).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Procedura antidumping privind importurile de acid tereftalic având o puritate în greutate de minim 99,5 % și de săruri ale acestuia, încadrate în prezent la codul NC ex 2917 36 00 (cod TARIC 2917 36 00 10), originare din Republica Coreea, este încheiată.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 6 iunie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA NR. 2/2015 A COMITETULUI DE ASOCIERE UE-CHILE**din 30 noiembrie 2015****de înlocuire a articolului 12 din titlul III din Anexa III la Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte [2017/958]**

COMITETUL DE ASOCIERE UE-CHILE,

Având în vedere Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte ⁽¹⁾, în special articolul 38 din Anexa III,

întrucât:

- (1) Articolul 12 din titlul III din anexa III la Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”) stabilește că tratamentul preferențial se aplică numai produselor care, satisfăcând cerințele din anexa III, se transportă direct între Republica Chile (denumită în continuare „Chile”) și Uniunea Europeană.
- (2) Chile și Uniunea Europeană au încheiat numeroase acorduri cu conținut comercial după intrarea în vigoare a acordului, care au acordat operatorilor economici posibilitatea de a-și adapta strategiile de export pentru a reduce costurile și de a răspunde mai bine cererii pieții.
- (3) Chile și Uniunea Europeană au convenit să modifice dispozițiile articolului 12 din titlul III din anexa III la acord, pentru a acorda o mai mare flexibilitate operatorilor economici,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 12 din titlul III din anexa III la acord, privind transportul direct, se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la nouăzeci de zile de la data ultimei notificări prin care părțile comunică faptul că procedurile legale interne necesare au fost îndeplinite.

Adoptată la Bruxelles, la 30 noiembrie 2015.

Pentru Comitetul de asociere UE-Chile

Edgardo RIVEROS

Ministru adjunct al afacerilor externe, Republica Chile

Roland SCHAEFER

Director executiv adjunct pentru America, SEAE

⁽¹⁾ JO L 352, 30.12.2002, p. 3.

ANEXĂ

„Articolul 12

Transportul direct

(1) Tratamentul preferențial prevăzut în prezentul acord se aplică numai produselor care îndeplinesc condițiile prezentei anexe și care sunt transportate direct între Uniunea Europeană și Chile. Cu toate acestea, produsele pot fi transportate prin alte teritorii, cu transbordare sau antrepozitare temporară în aceste teritorii, cu condiția să rămână sub supravegherea autorităților vamale din țara de tranzit sau de antrepozitare și să nu fie supuse altor operațiuni, cu excepția celor de adăugare sau aplicare de marcaje, etichete sau sigilii, a celor de descărcare, reîncărcare ori fracționare sau a oricăror altor operațiuni destinate să asigure păstrarea lor în stare bună.

(2) Se consideră că dispozițiile alineatului (1) sunt respectate, cu excepția cazurilor în care autoritățile vamale au motive să creadă contrariul. În astfel de cazuri, autoritățile vamale pot solicita importatorului să facă dovada conformității, care trebuie să fie prezentată prin orice mijloace adecvate, precum documente contractuale de transport, de exemplu conosamente sau dovezi factuale sau concrete bazate pe marcarea sau numerotarea coletelor sau prin orice alte dovezi legate de produsele în sine.”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO